

розгадати інтереси, нахили, здібності і таланти своїх вихованців і створити можливості для їх творчого розвитку та реалізації. Немає межі творчості, бо творчість – це та сама дитяча гра, яка зуміла вижити в дорослій людині.

Таким чином, проблема наукового дослідження використання орігамі в роботі дошкільниками актуальна на сучасному етапі розвитку суспільства. Заняття орігамі це уроки практичного життєвого досвіду, освоєння і розуміння навколишнього світу, краси і гармонії. І, безсумнівно, робота в техніці орігамі буде сприяти всебічному розвитку дитини. Від отриманої фігурки дитині повинно бути радісно! Саме тоді у неї виникає бажання займатися далі, продовжувати заняття в подальшому.

Список використаних джерел

1. Ботюк О., Конструювання з паперу методом орігамі / О. Ботюк - Навчальна книга Богдан. - 2000. - С. 64.
2. Демидов Ю. Формування пізнавальної самостійності в конструктивній діяльності. Ю. Демидов // Палітра педагога, - 2006, №4.- С. 8-9.
3. Галайда С. Конструювання з паперу. / С. Галайда // Палітра педагога. - 2004, №1. С. 16-22.
4. Тарабарина Т. В. Орігамі для початківців. Кращі моделі для дитячого садка. / Т. В. Тарабарина - Ярославль: Академія розвитку, 2007. - 112с.

УДК 372.461

Михайлова К.В.

Волошин Н.П.

Мукачівський державний університет

ФОРМУВАННЯ ЗВУКОВОЇ КУЛЬТУРИ МОВИ ЗАСОБОМ ХУДОЖНЬОГО СЛОВА

Одиним з найважливіших скарбів кожного народу є мова. Без оволодіння всіма багатствами рідної мови неможливий всебічний розвиток особистості. К.Д. Ушинський писав, що рідне слово є основою будь – якого розумового розвитку і скарбницею всіх знань [2].

Сучасні діючі програми наголошують на створення в умовах дошкільного ЗДО розвивального життєвого простору, сприятливого для закладання основ мовленнєвої компетентності особистості. Мовленнєва компетентність дошкільників формується в процесі засвоєння мовленнєвих зразків. Основи лексичної, граматичної фонетичної компетентності формуються в процесі роботи зі зразками мовлення [1].

Народна педагогіка та дослідження видатних педагогів Я. Коменського, Й.-Г. Песталоцці, Р. Жуковської, А. Богуш, А. Гончаренко, Н. Гавриш та ін. доводять, що розвитку мови дітей потрібно приділяти велику увагу з самого раннього віку.

Одним із першочергових завдань розвитку мови дітей дошкільного віку є

формування звукової культури мови. На кінець дошкільного дитинства діти повинні: чисто вимовляти всі звуки; не пропускати, не змінювати, не спотворювати їх; мати добре розвинений фонематичний слух: чути та розрізняти звуки в словах; володіти чіткою дикцією, виразною мовою: говорити голосно, не поспішаючи, з правильною інтонацією; вимовляти слова відповідно до норм літературної вимови, не вживати діалектизмів [4].

Досвід показує, що формування звукової культури мови безпосередньо пов'язане з характером мовного спілкування, із охороною слуху, голосу, нервової системи та сенсорним і загальнопсихічним розвитком дитини. Основним методом у вихованні звукової культури мови є гра з використанням художньої народної творчості та слово-розповідь у поєднанні з наочністю. Слід використовувати ігри для розвитку мовного та фонематичного слуху, дихання і мовної уваги; ігри-вправи для розвитку мовно-рухового апарату, рухливі ігри із звуконаслідуванням, словами, піснями; розповіді із звуконаслідуванням, фольклор тощо. Прекрасним стимулюючим засобом загаданого процесу є дитячий фольклор, який охоплює словесну творчість дорослих для дітей (колоскові пісні, пестушки, потішки, забавлянки, небилиці, казки про тварин, чарівні казки, бувальщини, билиці), творчість дорослих, яка часом перейшла в дитячий репертуар (заклички, примовки, приспівки, ігрові пісні, лічилки), і безпосередньо дитячу творчість (скоромовки, дражнилки) [2].

У молодшому віці потішки й короткі віршики доцільно використовувати під час режимних процесів. Так, у умивальній кімнаті використовуємо вірш-потішку «Водичка»; під час прийому – «Бджілка»; ігри з піском можна супроводжувати піснею-грою «Калачі» тощо. В середньому та старшому дошкільному віці на початку рухливої або дидактичної ігор, в якій є ведучий, можна використовувати лічилки, які сприяють налагодженню мовного дихання, енергійній артикуляції мовного апарату, чіткому вимовлянню слів. Лічилки створюють добрий настрій, вводять дітей в гру.

Своєрідною мовною грою, яка побудована на чергуванні важких звуків, що ускладнюють швидку вимову слів є скоромовки, які використовуються в роботі з дітьми старшого дошкільного віку. Їх можна використовувати як у повсякденному житті, так і під час занять.

З дітьми дошкільного віку широко використовують загадки, дидактичні ігри та вправи, які супроводжуються художнім словом «Відгадай», «Повтори», «Хто мешкає на озері», «Звуки вулиці» та ін.; ігри-хороводи «Калина», «Бубон», «Каравай», сюжетні рухливі ігри «Коники», «Гуси- лебеді», «Поїзд», «У ведмедя у бору», «Мишеловка», та ін., які обов'язково супроводжуються художнім словом і дають можливість систематично вправляти мовно-руховий апарат, мовний слух та увагу дітей [5].

Переважно з дітьми молодшого та середнього дошкільного віку використовують розповіді із звуконаслідуванням, тексти для яких можуть бути дібрані з різних творів, або складені самим вихователем. Це може бути, наприклад, казка «Рукавичка»; Є. Шабад – «Драбинка»; К. Чуковський «Плутанина», Є. Перм'як «Хто?», Ю. Старостенко «Синиці-трудівниці», Є. Шим «Як птахи співають» та інші. З старшими дітьми використовують більш

складніші розповіді, підібрані вихователем, під час яких діти вправляються у правильній вимові звуків. Для вправлення у правильній вимові звуків та звукосполучень художнє слово поєднують з картинками. Розглядаючи художні картини, вихователь підбирає поетичні рядки художніх творів, які за допомогою слова передають зміст зображеного на картині і вчать дітей не тільки правильно вимовляти слова, а й розуміти художні образи, які можна створювати за допомогою кольорової гами або художнього слова [3].

У дитячому садку широко використовують спеціальні фронтальні заняття на виховання звукової культури мови, інтегровані заняття, на яких застосовують різноманітні методи роботи, проте художнє слово займає в них вагоме місце.

Усі коротко описані методи в комплексі при систематичному застосуванні сприяють утворенню стійких мовних стереотипів, формуванню правильного дихання, мовного й фонематичного слуху та уваги, розвитку та вдосконаленню артикуляційного апарату.

Список використаних джерел

1. 1. Базовий компонент дошкільної освіти (нова редакція) наук.кер. Богуш А.М. //Дошкільне виховання - 2012.- С. 4-19.
2. Богуш А. М. Мовленнєвий розвиток дітей від народження до 7 років./А.Богуш -К.: Вид.дім «Слово», 2004. – 376с.
- 3.Гавриш Н. Художнє слово і дитяче мовлення. /Н.Гавриш – К., 2005.- 170с.
- 4.Гончаренко А. Розвиток мовленнєвої компетентності старших дошкільників./ А.Гончаренко – К.: Світич, 2009. – 147с.
- 5.Мовні ігри та вправи зі словом /Упоряд. В.Л.Сухар. – Х.: Веста: Вид.-во «Ранок», 2008. – 176с.

УДК 378.14

Ожоганич В. П.

студентка спеціальності 012 «Дошкільна освіта, ОС магістр»
Мукачівського державного університету

Іванова В. В.

к.психол.н., доцент кафедри
теорії та методики дошкільної освіти
Мукачівського державного університету

ОСОБЛИВОСТІ ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ДІТЕЙ

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>